

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **H. Č.**
bytem x
zastoupená Mgr. Hanou Fidesovou, Ph.D., advokátkou
sídlem Dlouhá 35, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2022 č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 7. 6. 2022 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3.900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Hany Fidesové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 2. 2022 č. j. X.
2. Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 21. 2. 2022 č. j. X zamítla žalobkyni žádost o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 2. 2022 není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 10%.
3. V žalobě žalobkyně mimo jiné namítala, že trpí vážnou depresivní poruchou, která je hlavní příčinou její invalidity a syndrom závislosti je až druhotný. S depresivními stavy se léčí od svých cca 15 let, od 23 let je v péči CADASu, který na rozdíl od její ošetřující lékařky má informace o jejím zdravotním stavu, nicméně správní orgán na základě nekvalitně zpracovaných posudků psychiatrický stav žalobkyně vůbec nezohlednil. Podle žalobkyně mělo být její zdravotní postižení hodnoceno minimálně jako středně těžké postižení.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná reagovala na námitky žalobkyně a konstatovala, že i nadále pokládá svoje výstupy ve světle proběhlého řízení za dostatečně přesvědčivé, reflektující mj. recentní medicínský nález odkazovaný v žalobě.
5. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 2. 2022 č.j. X, námitky žalobkyně ze dne 21. 3. 2022, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 7. 6. 2022 č.j. X. V soudním spise se pak pro danou věc nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 21. 9. 2022 ev. č.: SZ/2022/1785-PH-7.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. V předmětném posudku ze dne 21. 9. 2022 komise vyslovila, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
7. Při jednání konaném dne 18. 10. 2022 zástupce žalobkyně a žalovaná setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní

schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky – obor psychiatrie mimo jiné uvedla, že: „34-letá posuzovaná absolvovala střední hotelovou školu s maturitou, studovala na institutu cizích jazyků anglický jazyk, měla sanitářský kurz, pracovala jako asistentka, byla posuzovaná k práci sanitářky a ošetřovatelky. Posuzovaná trpěla od dětství psychickými obtížemi, žila v problémové rodině, kde byl otec alkoholik, později abstinující. Posuzovaná prodělala úraz hlavy a zlomeniny v 5 letech, od 15 let užívala návykové léky. První užití marihuany bylo dokumentováno ve 14 letech, od 15 let bylo dokumentováno nitrožilní užití návykové léky. Byla od 17 let závislá na benzodiazepinech, které předepisoval psychiatr. Opakovaně podstoupila ústavní detoxikační a odvykávací léčbu, z které odešla dobrovolně, nebo byla vyloučena z disciplinárních důvodů, selhávala v zaměstnání, byla opakovaně v pracovní neschopnosti. Od 9/2020 byla v péči psychiatrického zařízení SANANIM. Trpěla depresivním syndromem, organickou poruchou osobnosti, prodělala v souvislosti s užíváním návykových látek flebotrombózu levé dolní končetiny, erysipel a bakteriální zánět srdeční chlopně, měla infekce močových cest. V roce 2011 byla dokumentována léčba úzkostí a depresí, posuzovaná užívala Cipralax a Atarax bez léčebného efektu, depresivní ani manické fáze nebyly dokumentovány. Střední školu přerušila z důvodu užívání návykových látek, později složila maturitní zkoušku. Objektivní psychiatrické lékařské zprávy neprokazovaly dřívější léčbu depresivního syndromu ani významnou tíži depresivního onemocnění. Psychiatrická lékařská zpráva MUDr. x ze dne 21. 3. 2022 uváděla středně těžkou depresivní fázi onemocnění. Probíhala asistovaná substituční terapie metylfenidátem, po vstupním vyšetření byla zařazena do programu, aktuální dávka byla 40 mg denně. Po měsíční terapii došlo k mírnému zlepšení v oblasti únavnosti a posuzovaná abstinovala od pervitinu i jiných návykových látek, užívala pouze předepsané léky a substituci. Depresivní symptomatika trvala. Absolvovala pravidelné psychiatrické kontroly, adiktologické a sociální poradenství, podpůrnou psychoterapii, kontakt byl 2x týdně.

21. 2. 2020 posuzovaná nebyla invalidní na základě posudku PSSZ podle kapitoly V., položky 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %.

7. 6. 2020 v námitkovém řízení byly námitky posuzované zamítnuty a potvrzeno rozhodnutí ze dne 21. 2. 2022 podle kapitoly V., položky 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem míry pracovní schopnosti o 10 %.

27. 7. 2022 byla podaná žaloba k Městskému soudu v Praze 2.

Byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované při onemocnění depresivní poruchou s depresivními periodami, sníženou úrovní sociálního fungování, některé denní aktivity byly vykonávány s obtížemi podle kapitoly V., položky 4c s mírou poklesu pracovní schopnosti 30-40 %. Dále posuzovaná trpěla syndromem závislosti, který byl dlouhodobě léčený, v poslední době došlo k jeho zlepšení v důsledku zavedení komplexního léčebného programu, jak uváděla objektivní lékařská zpráva MUDr. x ze dne 21. 3. 2022. Měla chronickou neuropatii horních končetin s otokem a brněním rukou.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena maximalisticky podle kapitoly V, položky 4c příl. k vyhlášce 359/2009 Sb. v plném znění s rozmezím míry poklesu pracovní schopnosti 30-45 %. Vzhledem k současnému organickému syndromu a závislosti na návykových látkách byla zvolena horní hranice rozmezí 45 %. Vzhledem k dalšímu onemocnění, angiopatii a neuropatii rukou obou horních končetin a pracovnímu zařazení ošetřovatelka, sanitářka, posudková komise navýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % a hodnotí celkový pokles míry pracovní schopnosti o 55 %.

K datu napadeného rozhodnutí komise zhodnotila stav odlišně než ČSSZ a námitkové oddělení ČSSZ a vyhodnotila stav jako odpovídající invaliditě II. stupně pro jinou rozhodující příčinu, jelikož zhodnotila jako rozhodující nepříznivý zdravotní stav depresivní poruchu středního stupně s rozmezím procentní míry poklesu pracovní schopnosti 30-45 %. Horní hranici rozmezí posudková komise stanovila z důvodu současné neuspokojivé kompenzace zdravotního stavu při organickém psychosyndromu a syndromu závislosti, zároveň navýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % z důvodu ostatních onemocnění a pracovního zařazení. Tento stav trval od data lékařského nálezu ze dne 21. 3. 2022.

Platnost posudku byla stanovena na dobu 1 roku, do 30. 9. 2023 z důvodu možného zlepšení pracovní schopnosti při adekvátní komplexní psychiatrické léčbě a adaptaci na pracovní podmínky.

Posuzovaná byla invalidní v II. stupni.

Námitky uvedené v žalobě byly náležitě prostudovány a posouzeny. Posuzovaná trpěla dlouhodobým nepříznivým zdravotním onemocněním depresivní poruchou mírného stupně, bez pravidelně dokumentované léčby a depresivních epizod a syndromem závislosti. Pokles míry pracovní schopnosti však do 20. 3. 2022 nedosahoval 35 % a neodpovídal žádnému stupni invalidity. Středně těžká forma depresivní poruchy včetně objektivního nálezu posuzované byla dokumentovaná psychiatrickým nálezem MUDr. x ze dne 21. 3. 2022.

Posuzovaná byla schopna vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti v menším rozsahu a intenzitě.“

13. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 21. 9. 2022 ev. č.: SZ/2022/1785-PH-7 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o

invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.

14. Posudek PK MPSV ČR z 21. 9. 2022 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
15. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobkyně advokátkou ve výši 3 000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1 000,- Kč (převzetí věci, podání žaloby a účast při jednání) a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Náklady řízení tak celkem činí částku v celkové výši 3 900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně